

תת"ע 11566/03/18 - מדינת ישראל נגד מחמוד בשיר

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 11566-03-18 מדינת ישראל נ' בשיר
תיק חיצוני: 10152010194

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מחמוד בשיר

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם.

בתאריך 24.4.18 שפטתי את הנאשם בהיעדרו לאחר שהתרשמתי כי הוא זומן כדין למשפטו ולא התייצב. באותו מעמד נגזר עונשו של הנאשם לקנס בסך 1,500 ₪ המהווים את ברירת הקנס הקבועה בצו התעבורה (עבירות קנס), תשס"ב-2002, לעבירה בה הואשם הנאשם.

כיום עותר הנאשם לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ולתת לו את יומו בבית המשפט. לטענת הנאשם הזימון לבית המשפט מעולם לא הגיע אליו, כמו גם גזר הדין; ורק עת הוטל עיקול על רכבו נודע לו על גזר הדין. עוד מוסיף וטוען הנאשם כי קיימות לו טענות כבדות משקל נגד האישום עצמו ו"סיכויי גבוהים מאד". לחילופין מבקש הנאשם לבטל את תוספת הפיגורים ולהעמיד את הקנס לתשלום על סכום הקרן.

המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי ההזמנה למשפט נשלחה לכתובתו הרשומה של המבקש ולא נדרשה ולפיכך מהווה זימון כדין.

דין והכרעה

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות, על שני חלקיה.

עיון באישור המסירה מלמד כי הוא נשלח לכתובתו של הנאשם ואף אם קיימת בעייתיות מסוימת, בכך שאין המדובר בכתובת מדויקת, הרי שעל ההזמנה מצוין במפורש מספר תעודת הזהות של הנאשם, כך שמדובר בזיהוי חד ערכי של המבקש ועל הנאשם היה לעמוד בנטל ההוכחה ולהראות כי לא קיבל את דבר הדואר שלא באשמתו וזאת לא עשה. ר'

לעניין זה דבריו של כב' הש' קוטון בעפ"ת 37016-12-18 נבואני נ' מדינת ישראל (25.12.18).

מעבר לאמור, עיון בתיק בית משפט מלמד כי בניגוד לנטען בבקשה, גזר הדין הגיע ישירות לידי של המבקש ביום 7.5.18 והוא חתום בעצמו על אישור המסירה. על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשה הנאשם ולפיכך אין לו להלין אלא על עצמו.

גם לגופו של עניין אין מקום להשבת הגלגל לאחור. טענות בעלמא לפיהן קיימות לנאשם טענות הגנה טובות וכדומה, אינן מצדיקות בקשות כגון דא. כידוע:

"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18)

אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה את הבקשה.

באשר לבקשתו החלופית של הנאשם, להעמיד את החוב על סכום הקרן, הרי שגם בעניין זה איני רואה לנכון לקבל את הבקשה. כאמור לעיל, הנאשם קיבל את גזר הדין לידי עוד ביום 7.5.18 ומשלא פעל על מנת להסדיר עניינו במועד, אין לו להלין אלא על עצמו.

סוף דבר, הבקשה, על שני חלקיה, נדחית.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשע"ט, 06 ינואר 2019, בהעדר
הצדדים.